

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

2022. JÚLIUS

ÁRA: 250 Ft

www.martinus.hu

„MINDEN SZAKRÁLIS MŰ ÉRTÉK, NEMCSAK A MAGAS RANGÚ MŰVÉSZET MÉRCÉJÉT
TEKINTVE, HANEM A SZENT, A MEGÁLDOTT MIVOLTA MIATT”

TAKÁCS LÁSZLÓ NÁDASDI PLÉBÁNOS

Egy újabb lépés a papi hivatáshoz

Diakónusszentelés a Szombathelyi Egyházmegyében

Mire lapunk az Önök kezébe kerül, Bodorkós Áron, Kirchknopf Gergely, Szántó Adrián és Vigh Balázs papnövendékeket a szombathelyi Székesegyházban június 25-én diakónussá szentelte Székely János megyéspüspök. Nem mulasztottuk el az alkalmat, hogy röviden ne faggassuk diakónusainkat életükről, Krisztus követéséről.

Kirchknopf
Gergely

Vigh
Balázs

Szántó
Adrián

Bodorkós
Áron

Bodorkós Áron, Zalaegerszeg

Hol születted, milyen iskolákba jártál?

Zalaegerszegen születtem 1997. április 4-én. Az általános iskolát Salomváron végeztem, a középiskolai tanulmányaimat a Mindszenty József Gimnáziumban. Majd érettségi után a Pannon Egyetemen folytattam a tanulmányaimat, mint vegyész szakos hallgató, de ezt nem fejeztem be.

A család, az iskola, személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási élete-det?

A család mindenképpen. Segített abban, hogy a hivatás magját elültesse bennem. Az iskola, főleg a gimnázium segített, hogy a vallási élet lelki igényem legyen. A személyes kapcsolatok leginkább a megerősítésben voltak segítségemre.

Mikor/miből ismerted fel, hogy Krisztus egy elkötelezettebb életre hív?

A mikor kérdésre azt válaszolnám, hogy az érettségim előtt körülbelül egy évvel. Hogy miből ismertem fel, az már nehezebb kérdés. Ezt nem tudom teljesen megválaszolni, de általánosságban elmondhatom, hogy a másik embertől való tanulás igénye az, amiben ezt felismertem.

Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Áthoszi Porfíriosz atya tanítja, hogy Krisztusra az igent kimondani a világ legnagyobb fájdalma. Egyet tudok érteni vele. Nagyon nehéz volt, de utólag viszanézve nagyon is gyümölcsöző.

Ez a tapasztalat megmutatta, hogy mi is az igazi élet.

Mit jelent számodra Krisztus követése?

Számomra Krisztus követése olyan, mint a kungfu. A kungfu tanítja, hogy a harcművészet ott van minden emberi mozdulatban. Krisztus követését is ehhez tudnám hasonlítani, mert ez is ott van minden emberi mozdulatban, a találkozásokban, a vigasztalásokban, a beszélgetésekben stb. A követésével egy rejtett világ jelenik meg számomra, egy láthatatlan világ egy látható világban.

Mit teszel azért, hogy a Krisztussal való erős, eleven kapcsolatod megmaradjon?

Ez egyértelmű: az imádság. Teréz anya is ezt hangsúlyozta: „minden az imával kezdődik”. Ha ez nincsen meg, akkor a papi hivatásom nem ér semmit.

Mi az, amit a saját életedből mint jó példát másoknak is megfontolásra ajánlasz?

A türelem, valamint ennek a gyakorlása. A mai világban ez elengedhetetlen, ha nem szeretnél kiégni.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalják bátran ezt az életre szóló hívást?

Nem azért szeretnék pap lenni, hogy másokat tanítsak, hanem hogy én tanuljak a másiktól. És ebben van egy rejtett, de gazdag szeretet és tisztánlátás. Ez az, amiért azt mondanám, hogy érdemes még a mai világban is papnak lenni.

Kirchknopf Gergely, Szombathely

Hol születted, milyen iskolákba jártál?

A család, az iskola, személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási élete-det?

Szombathelyen születtem, katolikus családban. Szüleim – úgy gondolom – mindent megtettek azért, hogy rendes, keresztény nevelést kapjunk a bátyámmal. Nem tudok elég köszönettel visszagondolni arra, hogy így neveltek fel. Általános iskola után a Premontrei gimnáziumban tanultam tovább, azzal a céllal is, hogy ne veszítsem el a kapcsolatot a hittel a hétköznapiakban sem. A gimnáziumi és az egyetemi élet alatt is nagy megtartó erőnek bizonyult számomra az a baráti közösség, akivel rendszeresen találkozunk.

Mikor/miből ismerted fel, hogy Krisztus egy elkötelezettebb életre hív? Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Bár egy folyamatnak tekintem a meghívásomat, úgy is mondhatnám, hogy Isten kitartóan kopogtatott, mégis volt egy pillanat, aminek a hatására tudtam kimondani az igent. Szakkollégiumi éveim alatt egyszer felvettem az egyházjog kurzust is, mert mást nem tudtam. Az utolsó órán az atya, aki tartotta, azt mondta nekünk: Nézzétek! Itt vagytok különböző fiatalok, különböző szakra járva. Mind választottatok egy hivatást, de gondolkodjatok el rajta, hogy amit választottatok, azt tudjátok-e élethivatásszerűen végezni?

Nos, mondhatni, ennek a gondolatmenetnek a vége lett az, hogy ki tudtam mondani az igent Isten hívására.

Mit jelent számodra Krisztus követése?

Krisztus maga az Élet. Lehet, hogy nem tudatosítom ezt a nap minden pillanatában, de úgy gondolom, hogy erre kell törekedni.

Mit teszel azért, hogy a Krisztussal való erős, eleven kapcsolatod megmaradjon? Mi az, amit a saját életedből mint jó példát másoknak is megfontolásra ajánlasz?

Fontosnak tartom, hogy tudatosítsuk, hogy Istenhez vagyunk kapcsolódva. A bűn gyakran elfelejteti ezt velünk,

távolabb visz Istentől. Én például minden reggel úgy kelek ki az ágyból, hogy röviden köszöntöm az Urat. Egy-két szó, ami éppen eszembe jut, de segít tudatosítani a jelenlétét az életemben.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalják bátran ezt az életre szóló hívást?

Mindenképpen azért, mert ha Isten erre hív valakit, annak biztosan oka van. Az ok pedig, hogy a legjobbat akarja minden embernek. A szemináriumi évek alatt én ebben kaptam egy nagy erősítést, hogy bár sokszor emberileg alkalmatlannak érzem magam a feladatra, de tudom, hogy Isten hívott, és vele bármit elérhetek.

Választottál esetleg jelmondatot a diakónusszentelésedre?

„Benne nyertük el vére által a megváltást, bűneink bocsánatát.” (Kol. 1,14)

Nekem ez a mondat Pál apostol leveléből egyfajta megnyugvást tud kölcsönözni. Krisztusban nyertük meg az örök élet lehetőségét, általa veszíthetjük el a bűneinket véglegesen. Ebben a mondatban számomra benne van az emberi élet célja (üdvösségre jutás) és a földi segédeszköz is (bűnbocsánat) a cél eléréséhez.

A Győri Szeminárium diakónusai és áldozópapjai

Hátsó sor: Hencz Márton, Gulyás Vilmos, Palatinus Kristóf (diakónusok, Győri Egyházmegye)

Középső sor: Kirchknopf Gergely, Vigh Balázs, Szántó Adrián, Bodorkós Áron (Szombathelyi Egyházmegye)

Első sor: Licz Csaba Zsolt, Fülöp Tamás (áldozópapok, Győri Egyházmegye)

Szántó Adrián, Körmend

Hol születél, milyen iskolákba jártál? A család, az iskola, személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási életedet?

Körmenden születtem 1999. március 17-én. Az alsó tagozatot szülőfalumban, Egyházsrádócon, a Kossuth Lajos Általános Iskolában, a felső évfolyamokat pedig Szombathelyen, a Brenner János Általános Iskolában végeztem el. Ezt követően jelentkeztem a Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumba, és négy év múlva, 2017-ben itt is érettségiztem. A papi hivatás először negyedik osztályos koromban kezdett érdekelni, ezért mindent meg-

tettem, hogy a Brenner János Általános Iskolában tudjak tanulni. A négy év alatt többször is részt vettem ifjúsági találkozókra és végig elkísért a papi hivatás kegyelme. Utólag visszagondolva bátran írhatom, hogy az isteni gondviselés vezetett ebbe az intézménybe. A továbbtanulást illetően rengeteget gondolkodtam, hogy merre is induljak tovább. Végül a jelentkezési határidő előtti napon a Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumra esett a választásom, annak ellenére, hogy ebben az iskolában nem voltam még nyílt napon. A Premontrei gimnáziumban rengeteg pozitív élménnyel gazdagodtam. Nagyon jó, összetartó osztályközösséget tapasztalhattam meg.

Mikor/miből ismerted fel, hogy Krisztus egy elkötelezettebb életre hív? Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Sokan tudják kötni egy pontos dátumhoz, esetleg egy zárandoklathoz, vagy egy konkrét szentmiséhez, hogy mikor „kapták” a papi hivatást. Nekem nincs egy ilyen pontosan megnevezhető dátumom. Egyszerűen csak azt éreztem, hogy Isten erre az útra hív, nem utasít, hanem meghív!

Mit jelent számodra Krisztus követése?

Úgy tekintek Jézusra elsősorban, mint egy jóbaráttra, aki mindig mellettem van, és azért is választottam a diakónusi jelmondatomnak, hogy „Barátaimnak mondalak titeket”, mert egy nagyon személyes és közeli kapcsolatra hívott és hív meg mind a mai napig.

Mit teszel azért, hogy a Krisztussal való erős, eleven kapcsolatod megmaradjon? Mi az, amit a saját életedből mint jó példát másoknak is megfontolásra ajánlasz?

Úgy gondolom, a személyes, őszinte Isten-kapcsolat az egyik legfontosabb alap, és emiatt próbálok nap mint nap úgy kapcsolódni Jézushoz, ahogyan vagyok. Nem szépeket és nagyokat mondok neki, hanem egyszerűen csak azt, ami történt, történik velem.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalták bátran ezt az életre szóló hívást?

Ha valakit, valóban erre az útra hív az Isten, akkor biztos lehet benne, hogy ad hozzá mindig bőven kegyelmet. Isten sohasem kér lehetetlent, mert ismer bennünket, sőt ismeri a képességeinket és határainkat.

Vigh Balázs, Zalaegerszeg

Hol születted, milyen iskolákba jártál? A család, az iskola, személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási életedet?

Budapesten születtem, de már egészen kicsi koromban leköltöztünk Zalaegerszegre. Itt töltöttem iskolás éveimet, a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban. Édesanyám sosem feledkezett meg arról, hogy vallásos közegben neveljen fel minket testvéreimmel, így legtöbb barátom is ebből a körből került ki. Ki kell emelnem a közös nyári táborokat is, amiknek alkalmával úgy érzem, hogy mindnyájan el tudtuk mélyíteni Istennel való kapcsolatunkat.

Mikor/miből ismerted fel, hogy Krisztus egy elkötelezettebb életre hív? Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Mielőtt jelentkeztem a szemináriumba, egyszerűen az volt bennem, hogy amit éppen csinálok, az nem a mi utunk Istennel, valami nem teljes, valami hiányzik belőle. Hogy mikor és miből ismertem fel Isten hívását, azt konkrétan mégsem tudnám megnevezni. Jeremiás próféta könyvében olvassuk, hogy "mielőtt megszülettél volna, fölszenteltelek." Ez egy hosszú folyamat az életben. Mert az Isteni hívást sokszor meg sem halljuk, azonban ha mégis, nem tudunk vele hirtelen mit kezdeni. Meghátrolunk, kifogásokat keresünk, eltereljük más irányba a gondolatainkat. Viszont Isten kitartó. Nagyon szeretem azt a kifejezést, hogy vagyok én, az Istenkereső ember, és van Ő, az embert kergető Isten.

Fantasztikus dolgok történhetnek, mikor utolér.

Mit jelent számodra Krisztus követése?

A tiszta, evangélium szerinti életet. Jézus nagyon világos tanítást ad arról, hogy mit kell, és mit nem kell tennünk azért, hogy földi életünk után a Szentháromságos egy Istennel legyünk.

Mit teszel azért, hogy a Krisztussal való erős, eleven kapcsolatod megmaradjon? Mi az, amit a saját életedből, mint jó példa másoknak is megfontolásra ajánlasz?

Azt gondolom, hogy mindannyiunknak szüksége van a testi-lelki egyensúlyra, legyen szó bármilyen életállapotról. A fáradtság pedig nagy visszahúzó erő lehet mind abban, hogy a kápolnában elcsendesedjem, vagy hogy a napi testmozgásomat (futás, biciklizés stb.) is teljesítsem. Ezért ez komoly aktivitást, tudatosságot és odafigyelést követel tőlünk. Nincs mese, ezt nem lehet felszínesen csinálni.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalták bátran ezt az életre szóló hívást?

Merjetek kilépni a komfort zónátokból! Merjétek meglepni saját magatokat! Mindenki, aki egy pillanatra is elgondolkodott már azon, hogy pap legyen, annak oka biztosan oka van. Mert lehet, hogy Isten pont téged hívott meg valami sokkal nagyobbra, sokkal nemesebbre.

Hálaadás 65 év papi szolgálat kegyelméért

Pappá szentelésének 65 éves évfordulója alkalmából hálaadó szentmisét mutatott be a szombathelyi Székesegyházban Brenner József nagyprépost június 19-én. A jubiláns atyát Császár István általános helynök köszöntötte. Szentbeszédében Székely János megyéspüspök megemlékezett József atya példamutató keresztény életéről, és testvéreiről, Lászlóról és Jánosról. A pap olyan ember akit Isten szeretetének kopogtatása, hívása egészen meghódít és betölt, fogalmazott szentbeszédében a megyéspüspök. A szentmise végén a megjelentek vasmisés áldásban részesültek. Hálas szívvel köszönjük József atya papi szolgálatát! Életére Krisztus áldását kérjük!

„Az igazi és tartós béke az igazságosság gyümölcse” Szombathelyen ülésezett a Justitia et Pax Europa Bizottság

2022. május 13-15. között Szombathelyen tartotta ülését a Justitia et Pax Europa Bizottság. Dr. Székely János megyéspüspök meghívására – aki a Magyar Katolikus Egyház képviselője a szervezetben – érkeztek az egyházi személyekből, civilekből álló bizottság tagjai a vasi megyeszékhelyre. De miért is fontos a Bizottság munkája az Egyház számára? Milyen kérdésekben osztják meg véleményüket a döntéshozókkal, és mi volt a szombathelyi tanácskozás eredménye, erről kérdeztük dr. Székely János megyéspüspököt.

Az Ön meghívására Szombathelyen tartotta ülését májusban az európai püspöki konferenciák Justitia et Pax (Igazságosság és Béke) bizottságait tömörítő Justitia et Pax Europa. Mivel foglalkozik a szervezet, miért fontos az Egyház életében a működése?

Minden ország püspöki konferenciáján belül van egy társadalmi kérdésekkel foglalkozó bizottság. Ennek neve általában Justitia et Pax, Magyarországon Caritas in veritate („Szeretet igazságban”). Ezek a bizottságok az egyház társadalmi tanításával foglalkoznak, igyekeznek ezt megismertetni az adott országban, és sokat tesznek azért, hogy ez az evangéliumi tanítás valóban kovászként átjárja az adott ország társadalmát, a gazdasági életet, az oktatást, az egészségügyet, a családok életét, a kultúrát, az idősekkel, betegekkel, a legszegényebbekkel való törődést.

A bizottság döntéseket is hoz, vagy csak ajánlásokat fogalmaz meg? Hogyan jutnak érvényre a találkozók során megfogalmazott gondolatok?

A Justitia et Pax Bizottságok elsősorban szakértőkből állnak. A teremtésvédelem, a klíma, az egészségügy, a gazdasági élet, a szociológia, az oktatás, a szociális terület szakértői az egyház tanításának fényében elemzéseket készítenek, javaslatokat fogalmaznak meg az egyes országok, illetve az Európai Unió számára. Sok esetben konkrét kezdeményezések szervezőivé is válnak, így egyetemi tanszékek, biogazdaságok, hajléktalanszállók stb. kialakítását és működtetését végzik.

Szombathelyen három napon át tanácskozott a bizottság. Mi volt a központi gondolat, amely köré a megbeszéléseket, a találkozókat szervezték?

Az eredeti gondolat Szent Márton személye és üzenete lett volna, ám az ukrainai háború kitörése ezt felülírta. Így a fő témánk (az egyes nemzeti bizottságok részletes beszámolóin túl) a béke megőrzése, megteremtése, a nemzetek közötti igazságosság és méltányosság volt.

A pénteki nyilvános előadások egyik központi gondolata volt, hogy a találkozás kultúráját kell építenünk, amely lehetővé teszi pl. a menekültek és a helyi, katolikus közösségek egymásra találását, lebontva ezzel az előítéleteket, félelmeket. Nyilván ez vonatkozhat más kisebbségekre is. Az egyházmegyében milyen példát tudunk ebben mutatni? Milyen értékek származnak a közösségvállalásból?

A Szombathelyi Egyházmegye évek óta igyekszik segítő kezet és befogadó közösséget nyújtani olyan családoknak, olyan személyeknek, akik különböző okokból kénytelenek voltak elhagyni hazájukat. Így volt már nálunk hosszabb időre kameruni, kenyai, nigériai, szudáni, pakisztáni, ukrainai család, illetve személy is. A mostani háborús krízisben a Szombathelyi Karitás azonnal a rászorulóknak segítségére sietett. Már négy nagy adománykonvojt tudtunk kiküldeni Kárpátaljára főként az ottani ingyenkonyhák élelmiszerellátásának biztosítása céljából. Kárpátaljára ugyanis kb. 200 000 ukrán menekült érkezett az ország belső részeiből, az ő ellátásukat segítik a Kárpátaljai Karitás által működtetett ingyenkonyhák. Hálás

köszönet a sok nagylelkű adakozónak! A grazi karitás és néhány helyi adományozó jóvoltából egy kisbuszt is tudtunk venni a Kárpátaljai Karitás számára. A kisbusszal az élelmiszeradományokat, az ebédeket tudják kiszállítani a rászorulóknak. A krízis legnehezebb heteiben az Annuciáta-ház, a Ferences kollégium és a celldömölki kolostor is megtelt menekültekkel. Azóta egy-két család továbbment, egy-kettő hazatért Ukrajnába, így a celldömölki kolostorban már csak két befogadott családunk van, de az Annuciáta kolostor épülete most is teltházzal működik és siet a segítségükre.

Szombaton – a tanácskozás mellett – a résztvevők megismerkedtek pl. a szombathelyi egykori Annuciáta-házban befogadott menekült családokkal. Őszinte érdeklődés, nyitottság érződött a külföldi vendégeken, amikor beszélgettek a családokkal.

Vendégeink nagyra értékelték mindazt, amit ezalatt a rövid idő alatt Magyarországból és a magyar egyházi életből láttak, megtapasztaltak. Nagyon tetszett nekik a Hungary helps program, a családtámogatás rendszere, megrendülten hallgatták Brenner József atya szavait a testvére vértanúságáról, örömmel látták a roma gyerekek énekét és a karitás kiterjedt tevékenységét. Úgy gondolom, hogy nagyon mély és pozitív emlékekkel mentek el Magyarországról, olyan élményekkel, amelyek talán felülírják azt a nem túlságosan pozitív képet, amelyet a nyugati baloldali és liberális sajtó szül velünk kapcsolatban.

Szombaton intenzív tanácskozást folytattak a résztvevők a Martineumban, vasárnap egy dokumentum elfogadásán dolgoztak. Milyen javaslatokat fogalmazott meg a bizottság amelyek segíthetik a döntéshozókat a migrációval, háborúval kapcsolatos kérdések megválaszolásában?

A Justitia et Pax Európa Bizottság időről időre kisebb nyilatkozatokkal, dokumentumokkal igyekszik hatni az európai közéletre és a döntéshozókra. Több nyilatkozat született már a teremtésvédelem, vagy a szegények iránti szolidaritás témájában, most pedig a béke ügyében fogalmazott meg nyilatkozatot a bizottság. A nyilatkozat többek közt kiemeli, hogy az igazi és tartós béke az igazságosság gyümölcse. Az igazságosság pedig magában foglalja az anyanyelv, az oktatás szabadságának biztosítását minden nemzet és minden nemzeti kisebbség számára. A dokumentum utal arra is, hogy a háború kapcsán sok cégnél keletkező extra profitot a háború utáni újjáépítés költségeire kellene fordítani.

Ön szerint mi a helyes keresztényi magatartás a migrációval, a háborúval kapcsolatban? Ma ezek a folyamatok hazánkban és a szomszédos Ukrajnában zajlanak. Hatásaikat mindannyian látjuk, érezzük, tapasztaljuk a sok feszültséget, amit ezek a helyzetek okoznak.

Minden ember számára az volna az ideális, ha a születési helyén, a maga kultúrájában, a saját anyanyelvi környezetében élhetne. Vannak azonban olyan esetek, amikor a születési ország háború, üldöztetés, szárazság, klímaváltozás vagy óriási mértékű szegénység és kilátástalanság miatt élehetlenné válik. Ilyen esetekben az egész emberiségnek felelőssége az, hogy a hazájukat elhagyni kényszerülőknél új otthont, életlehetőséget biztosítson. Mindenekelőtt törekednünk kellene egy olyan világot felépíteni, ahol a jövedelmi viszonyok igazságosabbak, egyenlő esélyeket biztosítanak minden ember számára, egy olyan Földet, ahol megszűnik az erőszak, ahol megóvjuk környezetünket, és így senki sem kényszerül majd elmene-külni a szülőföldjéről.

A Lélek fesztiválja – Különleges Pünkösdi Szombathelyen

A Brenner-iskolában háromnapos fesztivált szerveztek, ahol átélhettük a Szentlélek megerősítő kegyelmét. A különleges alkalomról nemcsak néhány fényképet mutatunk olvasóinknak, hanem a résztvevők segítségével megpróbáljuk visszaadni az élményt, amely magával ragadta a résztvevőket.

"Hálás vagyok a Vigasztaló kiadásáért, és hogy ezt így, ebben a közösségben élhettük meg. A Szentlélek megnyitotta a szívemet, és közvetlenséget adott a kapcsolódásokban: Istenhez, emberekhez, önmagamhoz. Kívánom, hogy ez a pünkösdi lelkület maradjon meg bennünk a mindennapokban is, és hogy mások is meríthessenek belőle! Mert Krisztus szeretete sürget minket!"

"A Lélek Fesztiválon azt kaptam Istentől, hogy nem elég az édesanyámnak szóló megbocsátó levelet megírni és felolvasni a lelki vezetőmnek, hanem oda kell mennem édesanyámhoz is. Ma bocsánatot kértem és én is megbocsátottam neki, és áldását kértem és meg is áldott. Illetve a múlt héten Boldog Salkaházi Sára testvérrel Isten előtt felajánlottam életem betegségeért és az elhagyatott gyermekekért. Nagyon köszönök mindent!"

"Sziasztok! Nem is tudom, hol kezdhetném, mert talán az érzés szavakba se önthető, mit éltem meg az elmúlt hétvégén. Olyan mértékben volt kézzelfogható a Lélek jelenléte akár a dicsőítéseken, közbenjáró imán keresztül, de megemlíthetek itt egy nagyszerű találkozást, egy új barátság kezdetét is, amit hiszem, hogy a Szentlélek intézett el a maga humoros módján, vagy azokat az ismeretlen összenézéseket, egymásra pillantásokat, amiktől egyszerűen azt éreztem, otthon vagyok. Megérkeztem. Azért van a Jóistenben valami szent erőszakosság, hogy azóta sem hagy "békén", és még mindig a történetek hatása alatt vagyok."

Ingyenes különvonat indul Budapestre 2022. július 23-án az Ez az a Nap! programra Szombathelyről. Ha nem akarsz lemaradni az év dicsőítő koncertjeiről, a legjobb előadókról akkor látogass el az alábbi honlapra és vedd eg a jegyed! www.ezazanap.hu/utazas.

STA
DI
ON

EZ AZ A NAP! 2022

BUDAPEST
JÚLIUS 23.

BETHEL MUSIC / MICHAEL W. SMITH
PLANETSHAKERS / TIM HUGHES / MARTIN SMITH
NOEL RICHARDS / GRAHAM KENDRICK / NOT AN IDOL
LONDON COMMUNITY GOSPEL CHOIR / NOEL ROBINSON
CARAMEL / ÚJ FORRÁS / CSISZÉR LÁSZLÓ / MEZŐ MISI / MIKE SÁMUEL
PINTÉR BÉLA / GOLGÓTA DICSŐÍTÉS / PZM / HANNA / DOBNER ILLÉS
HIDDEN KINGDOM / PRAZSÁK LÁSZLÓ / CRUX / AMARO DEL / HERMONS
DICS-SULI BAND / KERESZTKÉRDÉS / GÁVEL ANDRÁS ÉS GELLÉRT

IMA- ÉS DICSŐÍTŐ NAP, EVANGELIZÁCIÓ A NEMZET STADIONJÁBAN

Ingyenes különvonat Szombathelyről!
Regisztráció: www.ezazanap.hu/utazas

PUSKÁS ARÉNA

Vasárnapi gondolatok

2022.07.03. – ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP
Gal 6, 14-18.

Testvéreim!

Nem akarok mással dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztyével. Átala keresztre szegeztek nekem a világot, és engem is a világnak.

Mert sem a körülméltetés nem ér semmit, sem a körülméletlenség, hanem csak az új teremtmény. Béke és irgalom mindazoknak, akik ezt a szabályt követik, Isten (igaz) Izraelének!

Ezután senki ne okozzon kellemetlenséget nekem, mert Jézus jegyeit viselem testen. A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Ámen.

KERESZT-KÉRDÉS

Pál apostol Krisztus keresztyével dicsekszik. Mi pedig, hívő emberek sokszor úgy vagyunk, hogy nem kérünk a keresztekől, szeretnénk elkerülni őket. Pedig Krisztus keresztyében benne rejlik az élet kezdete, az ő keresztfája az élet fája is egyben.

A keresz a hívő ember számára, az Isten látogatása. A keresz, a szenvedés alkalom arra, hogy egyesüljünk, közelebb kerüljünk ahhoz, akit értünk keresztre feszítettek. A keresz üdvösségünk eszköze. Jézus ma is hordozza keresztyét bennem, benned, a másik emberben. Észreveszszük-e őt? Segítünk-e neki? Vagy közömbösen elfordítjuk arcunkat?

Sokszor, nincs válasz arra, hogy miért pont én, miért így, miért pont most. Egy azonban biztos: Jézus velünk van különösen, akkor, amikor nehéz és az ő szenvedése értelmet ad minden emberi szenvedésnek!

2022.07.10. – ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP
Mt 23, 10-14.

Mózes egy alkalommal így beszélt a néphez:

„Engedelmeskedj az Úr, a te Istened szavának, és tartsd meg a parancsokat és rendelkezéseket, amelyek e törvénykönyvben írva vannak. Térj meg szíved, lelked mélyéből az Úrhoz, a te Istenedhez.

Ez a törvény, amelyet ma adok neked, nem túlságosan nehéz, és nem is elérhetetlen számodra. Nem az égben van, hogy azt mondhatnád: »Ki hatol fel érte az égbe, ki hozza le és hirdeti, hogy hozzá szabhasuk tetteinket?« De a tengeren túl sincs, hogy azt mondhatnád: »Ki kel át érte a tengeren, ki hozza el és hirdeti, hogy hozzá szabhasuk tetteinket?« Egészen közel van hozzád a törvény, a szádban és a

szívedben, így hozzá szabhatod tetteidet.”

A MEGTÉRÉS ÚTJÁN...

Halljuk Mózes felszólítását: „Térj meg szíved, lelked mélyéből!” A megtérés nem pusztán egy egyszeri történés, hanem mindennapi feladatunk. Szívünk, lelkünk mélyéből megtérni jelenti, hogy komolyan vesszük az Isten parancsait, komolyan vesszük Jézus tanítását.

Minden szentmise elején megbánjuk rossz gondolatainkat, szavainkat, tetteinket és mulasztásainkat. Egyetlen nap alatt is mennyi minden összejön, ami nem volt Isten előtt kedves!

Nem tétovázni, halogatni, hanem határozottan szakítani azzal, ami rossz és Isten segítségével rálépni a jó útra és kitarítani azon. Nem csak ideig-óráig, hanem állhatatosan. Vágyni a jóra, a többre, az életszentségre, folyamatosan küzdeni, újra és újra talpra állni és előre menni: ebben áll az igazi, mély megtérés!

2022.07.17. – ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP
Lk 10,38-42.

Abban az időben:

Jézus és tanítványai betértek az egyik faluba. Egy Márta nevű asszony befogadta őt házába. Ennek nővére, Mária odaült az Úr lábához és hallgatta szavait.

Márta meg sürgött-forgott a sok házi dologban. Egyszer csak megállt: „Uram – méltatlankodott –,nem törődöl vele, hogy nővérem egyedül hagy szolgáltni? Szólj neki, hogy segítsen nekem.”

Az Úr azonban így válaszolt: „Márta, Márta, te sok mindennel törődöl, és téged sok minden nyugtalanít, pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszíti el soha.”

NEM CSAK TENNI, HANEM LENNI IS!

Ebben a történetben nem arról van szó, hogy, amit Márta tesz az felesleges és elég csak mindig Mária imádságos jelenléte, aztán minden majd megoldódik magától. Szükség van Márta tevékeny szolgálatára is. Jézus pusztán arra figyelmezteti őt, hogy most amikor meglátogatja őket, legyen ideje arra, hogy elenged minden földi gondot és figyel rá.

Különösen a mai felgyorsult világban van üzenete ennek a történetnek, amikor mindenki a maximumot akarja teljesíteni; fontosabbak a számok, a hatékonyság, az eszközök, mint az emberi személy.

Tudjunk megállni egymás mellett, szabadon, teljes szívvel és őszinte érdeklődéssel. Minden érdek nélkül akarjunk a másokra figyelni, őt meghallgatni. Legyen időnk Istenre és egymásra, ahol semmit sem kell tenni, csupán befogadni és hallgatni!

2022.07.24. – ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP
Ter 18,20-32.

Ábrahámnak megjelent az Úr, és így szólt hozzá: „Szodoma és Gomorra bűne már égbe kiált, és igen súlyossá lett. Lemegyek hát, és megnézem, hogy valóban úgy viselkedtek-e, ahogyan hozzám szállt az ellenük szóló panasz szava, vagy sem; tudni akarom.”

Ekkor az Úr kíséretében levő két férfi Szodoma felé indult, de Ábrahám megállt az Úr előtt. Azután Ábrahám közelebb lépett, és megszólalt: „Valóban el akarod pusztítani az igazakat a gonoszokkal? Talán ötven igaz is akad a városban. Igazán a vesztüket akarod? Nem kegyelmezel meg inkább a helységnek az ötven igazért, aki ott lakik? Távol legyen tőled, hogy az igazakat megöld a gonoszokkal együtt, és az igazaknak meg a gonoszoknak így egyenlő legyen a sorsuk. Ez nem méltó hozzád! Te az egész föld bírása, ne tennél igazságot?!” Az Úr így válaszolt: „Ha ötven igazat találok Szodoma városában, értük megkegyelmezek az egész helységnek.”

Ábrahám folytatta és így szólt: „Ha már egyszer elkezdtem, hadd szóljak Uramhoz, ámbár csak por és hamu vagyok. Lehet, hogy öt még hiányzik az ötven igazhoz. Az öt miatt elpusztítod az egész várost?” Az Úr így válaszolt: „Nem pusztítom el, ha legalább negyvenöt igazat találok benne.” Erre Ábrahám folytatta beszédét: „De lehet, hogy csak negyven van.” Az Úr ezt felelte: „Negyven miatt sem fogom megtenni.”

Ő újra így szólt: „Ne haragudj, Uram, ha beszéllek, de lehet, hogy csak harmincan lesznek.”

Ezt válaszolta: „Ha harmincat találok, akkor sem teszem meg.” Ábrahám aztán újra szólt: „Nos, ha már egyszer bátorkodtam Urammal beszélni: Mi lesz, ha csak húszat találsz?”

Az Úr így felelt: „Húszért is megkímélem.”

Ő folytatta: „Ne haragudj rám, Uram, ha még egyszer szólok: Lehet, hogy csak tízen vannak.” Ezt válaszolta: „Tíz kedvéért is megkímélem a várost.”

Ábrahám az irgalmas Istennel társalog. Aki, ha tíz igazat is talál a bűnös városokban nem pusztítja el őket. Az Ószövetség Istene is Jézus Krisztus Istene. Jézus a Jó Pásztor, aki az egy elveszettért képes ott hagyni a kilencvenkilencet. Az Istennek minden egyes élet számít!

Az Isten az irgalmas Ábrahámval társalog. Aki nem pálcát tör, épp ellenkezőleg, könyörög a bűnösökért. Fájna neki, ha testvérei elpusztulnának. Közbenjár életükért! Szíve együtt dobban az Isten szívével.

Jó lenne, ha mi is rá tudnánk érezni Isten stílusára. Ő azért küldte Fiát a világba, hogy megmentse azt. Lehet olyan ember az életünkben, akit csak mi tudunk megmenteni az imáinkkal, az együttérzésünkkel, az irgalmas szeretetünkkel, vagy éppen azzal, hogy kimondjuk azt, amit van, hogy nagyon nehéz kimondani: megbocsátok.

Abban az időben amikor Jézus tanított, valaki megszólalt a sokaságból: „Mester, szólj testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget.” Ő így válaszolt neki: „Ember, ki hatalmazott fel engem, hogy bírátok legyek, és elosszam örökségeket?” Majd a tömeghez fordult: „Vigyázzatok, és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.”

Példabeszédet is mondott nekik: „Egy gazdag embernek a földje bőséges termést hozott. Így okoskodott magában: Mit tegyek? Nincs hová gyűjtenem a termésemet. Tudom már, mit teszek: lebontom csűrjeimet és nagyobbakat építek, oda gyűjtöm majd a termést és minden vagyonomat. Aztán majd elégedetten mondom magamnak: Ember, van elég vagyonod, eltart sok évig. Pihenj, egyél, igyál, és élvezd az életet!”

Ám az Isten így szólt hozzá: Esztelen, még az éjjel számon kérik tőled lelkedet. Kié lesz mindaz, amit szereztél?

Így jár az, aki kincset gyűjt magának a helyett, hogy Istenben gazdagodnék.”

Egyszer mondta valaki, hogy a tárgyakat nem kell megsíratni, mert azokat lehet pótolni. Sokszor, mégis mennyire le vagyunk törve, ha összetörik, vagy elveszik egy számunkra kedves tárgy.

Az igazi érték azonban az ember, és az a szeretet, ami az ember szívében lakik. Az az igazán fontos, amit nagylelkűségből, önzetlenül meg tudunk tenni egymásért. Az embert a szeretet teszi igazán teljessé, gazdaggá, boldoggá.

A földi kincsek, tárgyak sohase tudják betölteni teljesen az ember szívét. Ha elérünk, megkapunk valamit, mindig vágyunk valami többre. Az ember szívét csak az tudja betölteni, aki magának teremtetete őt. Ő pedig maga az Isten, maga a Szeretet. Gazdagodjunk mindnyájan az Istenben, a szeretet tetteiben!

Óra Krisztián atya

Támogatás dél-szudáni családoknak

15 kecske megvásárlásával támogatja a dél-szudáni embereket a Szombathelyi Egyházmegye és a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás. A polgárháború sújtotta országban hatalmas segítséget jelent ez a támogatás. Június 8-án adták át az állatok árát a dél-szudáni karitás vezetőjének.

Ferenc pápa buzdítását és példáját követjük amikor támogatjuk az afrikai embereket, mondta Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök. Egy kecske ára kb. 45 euró, ami a dél-szudáni emberek számára rengeteg pénz. Az állatokat helybeli tenyésztőktől vásárolják majd meg. Aki támogatni szeretné a dél-szudáni embereket állatok megvásárlásával az a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásnál teheti meg felajánlását.

Kőszegi ünnep

Ünnepelni és hálát adni jöttek össze a hívek a kőszegi Jézus Szíve-templomban június 13-án a fatimai este keretében, amikor dr. Székely János megyéspüspök megáldotta a felújított kőszegi plébániaépületet. Ebben a szentmisében került sor Németh Norbert papnövendék beöltöztetésére is.

25 éve indult újra a Katolikus Iskola Sárváron

Újraindulásának 25 éves évfordulóját ünnepelte az idei tanévben a sárvári Szent László Katolikus Iskola. Bár az elmúlt negyedévszázad lelki, szellemi, fizikai építkezése nehéz és küzdelmes volt, de fáradhatatlanul dolgozunk az iskola fejlesztésén, mondta Ördög Tibor igazgató, egyúttal kérte a jelenlévőket imádkozzanak az iskoláért, hogy a jövőben is igazi keresztény nevelést adhassanak a gyermekeknek.

DOMINUS PROPE EST - Az Úr közel van

Megnyílt az Egyházmegyei Képtár Magyarszecsődön

Mindenben meg kell látnunk az értéket. Egy mondatban talán így lehetne összefoglalni a Magyarszecsődön megnyílt Egyházmegyei Képtár szellemiségét. Megálmodója, Takács László atya, nádasdi plébános, akit a gyűjtemény értékes darabjairól, a tárgyak üzenetéről is kérdeztük interjúnkban.

Értékes gyűjteményt sikerült összeválogatnia és kiállításba rendeznie László atyának. Itt most nem Maulbertsch, Dorffmeister képek láthatók, hanem sokszor az otthon őrzött feszületek, Mária vagy Jézus képek. Elsőként beszéljünk arról, hogy mit láthatnak azok, akik Magyarszecsődön megtekintik a tárlatot?

A képtárba belépő látogatót a belső ajtón ez a bekeretezett vastag betűs mondat fogadja: DOMINUS PROPE EST (Az Úr közel van). Ez eredetileg a szombathelyi szeminárium kápolnájának ajtaján volt az épület államosításáig. Egy lovtárban találtam meg a szemináriumból eltávolított többi képpel és latin nyelvű, keretekbe foglalt imaszövegekkel. Ezek most a folyosón és a 2. számú teremben láthatók.

Az öt helyiségben megközelítően témák szerint csoportosítottam a képeket, szobrokat, domborműveket, keresztek, egyházi térképeket, dokumentumokat őrző szövegeket. Minden szoba ajtófélfáján olvasható a benne láthatók témája.

Folyosó: 1. Jézussal élünk. Szobák: 2. Jézus, a jó pásztor, 3. Jézus értünk áldozta magát, 4. Jézus megszentelte a családot, 5. Jézus szent családokban él. Összesen 473 db szakrális műtárgy, ebből 368 db a kép, 1 a nagy méretű falikárpit. (Május 20-án ez a leltár, de még vannak üres helyek.)

A nagyon gazdag tartalmú, egészen kicsi és igen nagy méretű szentképek mellett egyházi személyeket ábrázoló képek is láthatók a tárlatban. Egy fotóalbumban Marosfalvi Antal által restaurált 49 templomi kép fényképe is látható.

Miért érezte fontosnak, hogy ezeket az emlékeket ne csak összegyűjtse, amit tud, restauráltasson, hanem kiállításon is meg tudják nézni az emberek?

Minden szakrális mű érték, nemcsak a magas rangú művészet mércéjét tekintve, hanem a szent, a megáldott mivolta miatt. Még sérülten, hiányosan is meg kell becsülni. Bízom benne, hogy e tárlat megtekintése ösztönzést ad a még meglévő szakrális tárgyak megmentésére. A megnyitó óta hoztak még szobrokat, és még van hely a tárlóban.

Ez a tárlat egy üzenet a múltból a jelen és a jövő hívő embereinek?

E tárlat valóban üzenet a nyitott lelkű embereknek. Emlékeztetnek elődeink vallásosságára, nem csekély anyagi áldozatosságára, és ösztönzést ébresztenek az Istennel és szentjeivel való kapcsolatra.

Hogyan kerültek Önhöz ezek a tárgyak?

Sokakra hatott a biztató szó: ne dobják el a padláson, pincében, lomtárban heverő műtárgyaikat. Nagyon sokan elhozták. Némelyiknek megrendítő története van. Marosfalvi Antal festőművész őrizte évtizedekig azt a faszobrot, amely a koronás Szűz Máriát ábrázolja karján a koronás kis Jézussal. Elmondta történetét: Németh János szombathelyi-szöllősi plébánostól kapta, aki az 1944-ben lebombázott szöllősi új templom romjai alól vette fel teljesen épen. Most az 5. szoba faláról szól hozzánk a Szűzanya Szent Fiával: a legdrámaibb helyzetből is meg tud menteni az Isten.

Egy gyönyörű képet egy idős asszony mentett meg lomtalanításkor az utcára kirakott lomok közül, mielőtt odaért a teherautó. Egyik legszebb kincsünk. Egy falusi faházból a vágott fák közül hozott be nekem egy kislány rézlemezbe dombozított Szűzanya képet. Bekereteztem, az 5. szoba faláról tekint ránk.

Összegyűjtöttem a még fellelhető kánon-táblákat, amelyek évszázadokon át az oltárokon voltak a latinul miséző pap előtt. Nemcsak azok értékesek, amelyek gyönyörű iniciálékkal vagy színes képekkel vannak díszítve, hanem az egyszerűbbek is. Egy egész falfelületet borítanak be a 2. szobában.

Az egyik képen Önt is felfedeztem. Ezt most nem mutatjuk meg, legyen ez egy játék a tárlat látogatóinak. De kérem, azért mondja el a személyes kötődését: kikkel együtt látható a képen és milyen emlékeket idéz Önben, amikor visszagondol rájuk?

Jézust, a jó pástort ábrázoló falikárpit mellett látható Szalai Géza szaléziánus gasztonyi lelkész fényképe. Mellette az általa készített fényképtablón a 25 ministránst ábrázoló kép a gasztonyi főoltárral. Ezt a képet a tisztelendő úr – mi így szólítottuk – készítette 1958-ban. Kiváló fényképész is volt. 1954-ben, amikor Gasztonyba került, azonnal megszervezte a ministráns gárdát. Ő a gasztonyi jó pástor, aki segített papi hivatásom kibontakozásában sokféle módon.

Arra én is emlékszem, hogy Jézust a Getszemáni-kertben(?), valamint Máriát ábrázoló képek az én nagymamám szobáiban is voltak. Érdekes ellentmondásként a szocializmusban, úgy, hogy a nagymamám nem volt templomba járó ember. Milyen hívő életről, hitről tanúskodnak ezek a képek, tárgyak?

Az itt látható képek és szobrok legtöbbször a családi otthonok szobáiban voltak. A belépő családtagok rátekintettek Jézus és Szűz Mária képére. Reggeli és esti imájkort itt mondták, a gyermekek tekintetét is ide fordították. Nagyon gyakori a Jézus szíve és Szűz Mária szíve kép, amely Isten szeretetére és az egymás iránti szeretetre indít. Igen gyakori a Szentcsalád kép: Szűz Mária a gyermek Jézussal, Szent Józseffel, galambokkal. Mindez arra emlékeztet, hogy Jézus megszenteli a mi családunkat is. A Szentcsalád velünk van. Ugyanazok a témák nagyon gyakran ismétlődnek és mégis minden kép egyedi, gyönyörűség.

Fontos mondata volt a kiállítás megnyitásán, hogy a katolikus ember, bár sok szentkép, szobor veszi körül, nem imádja ezeket. Hogyan kell helyesen viszonyulnunk ezekhez a tárgyakhoz?

Manapság nagyon elterjedt a közbeszédben, hogy profanizálnak és helytelenül használnak szakrális szavakat. Ezzel rontják az eredeti értelmét és szegényítik gyönyörű, gazdag magyar anyanyelvünket. Ilyen az imádom szó is. Ez szakrális szó Isten Tízparancsolata szerint. Első: „Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” Az imádás csak egyedül Istent illeti. Aki másra mondja, az bálványt imád és megsérti Istent. Magyar anyanyelvünk gazdag rokon értelmű szavakban: tetszik, rajongok érte, kedvelem, ízlik, szerelmes vagyok, szeretem, csodálom stb. Imádom csak az Istent. A szenteket, Szűz Máriát is tisztetem. A képeket, szobrokat, a keresztet is tisztetem, megbecsülöm. Mi keresztények mutassunk jó példát beszédünkkel, szavaink helyes használatával is hitünk-ről.

Akit érdekel a tárlat, az hogyan, mikor tudja megtekinteni, kell-e előzetesen bejelentkezni?

A magyarszecsődi plébániaházban elhelyezett Egyházmegyei Képtár még nem rendelkezik meghatározott nyitvatartási renddel. Szívesen megmutatom azonban előzetes megbeszélés szerint, akár egyéni, akár csoportosan kéri.

Üzenetrögzítő telefonom a Nádassdi Plébánián: 94/424-032.

Nem utolsósorban, hanem kiemelten köszönöm mindazoknak, akik részt vettek a képtár elhelyezésében, a plébániaház belső felújításában, a képek renoválásában. A képtár továbbra is gyarapítható. Ne vesszen el egyetlen szakrális műtárgy sem, hanem őrizzük meg mind a jelen, mind az utókorban, amit elődeinktől örököltünk Isten dicsőségére és embertársaink tiszteletére!

Területi és személyi változások egyházmegyénkben

Dr. Székely János megyéspüspök 2022. augusztus 1-jével az alábbi területi és személyi változásokról döntött egyházmegyénkben.

PLÉBÁNIA ÚJRAALAPÍTÁSA ÉS TERÜLETI ÁTRENDÉZÉS

- Hosszúpereszteg központtal újraalapítom az egykori plébániát, amelynek Bögöte, Vashosszúfalu, Duka, Kissomlyó, Zalaerdőd, Keléd és Hetyefő lesznek a filiái.
- Szeleste filiát a Rápatyui Plébániától a Hegyfalui Plébániához csatolom, lelkipásztori ellátását Varju Gábor plébánosra bízva.

HELYNÖKI ÉS IRODAIGAZGATÓI KINEVEZÉS

- A kánonjog előírásait szem előtt tartva Fekete Szabolcs Benedek püspök atyát általános helynökömmé nevezem ki. Császár István atya pedig püspöki helynökként segíti az egyházmegye kormányzását.
- Szintén a kódex előírásai szerint új irodaigazgatót nevezek ki Molnár Szabolcs atya személyében.

PLÉBÁNOSI KINEVEZÉS

- Hosszúpereszteg plébánosává Budai Zoltán atyát nevezem ki.
- Molnár Szabolcs atyát egyéb megbízatásainak érintetlenül hagyásával a szombathely-szöllősi Jézus Szíve Plébániára küldöm plébánosi minőségben.
- Bokor Zoltán atyát a szombathely-kámoni Krisztus Király Plébánia plébánosává nevezem ki.
- A Gyöngyösfalui Plébánia új plébánosa Inzsöl Richárd atya lesz.

ISKOLALELKÉSZI KINEVEZÉS

- Majlát Tihamér atyát a Sárosvári Katolikus Iskola iskolalelkészévé nevezem ki, és egyúttal felmentem kápláni beosztása alól, rábízva az egykori Csényei Plébánia filiáinak lelkipásztori ellátását.

TANULMÁNYI SZABADSÁG

- Rácz Ágoston újmisé atyát visszaküldöm Rómába kánonjogi tanulmányainak folytatására.

DIAKÓNUSOK ÉS KISPAPOK GYAKORLATA

Ötödéves kispapjaink nyári gyakorlata

- Járfás Ádám: Letenyei Plébánia
- Rákos József: zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia

Diakónusok kéthónapos gyakorlata:

- Bodorkós Áron: Körmenyi Plébánia
- Kirchnopf Gergely: zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia
- Szántó Adrián: Jánosházai Plébánia
- Vigh Balázs: Szentgotthárdi Plébánia

A Szombathelyi Egyházmegye – a családtagok és hozzátartozók nevében is – a feltámadásba vetett hittel tudatja, hogy

DR. HORVÁTH LAJOS kanonok, vasmisé áldozópap

életének 89. évében, 2022. június 12-én a szombathelyi kórházban, a betegek kenetével megerősítve hazatért a Mennyei Atyához.

Elhunyt paptestvérünkért az engesztelő koncelebrációs gyászmisé június 21-én, kedden 14.00 órakor mutattuk be a Vasvári Plébániatemplomban. Holttestét közvetlen a gyászmise után a vasvári temetőben helyeztük örök nyugalomra.

„Jézus Szíve, életünk és feltámadásunk...” Jézus Szíve litániából
Adj Uram örök nyugalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!

